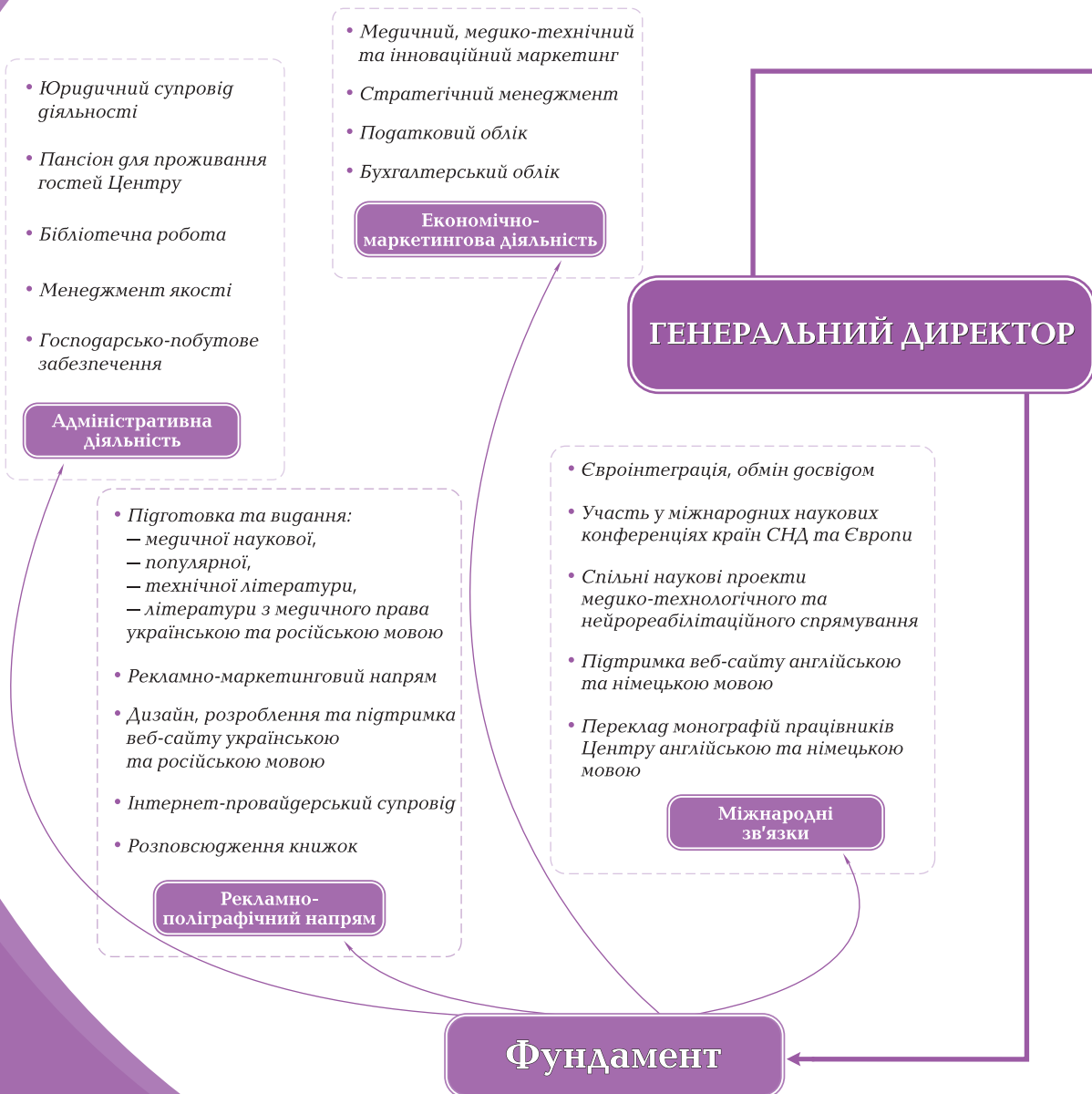

"ІСТИНА" НА МЕЖІ ТИСЯЧОЛІТЬ

- Напрями діяльності науково-методичного центру ультразвукової медичної діагностики "Істина"
- Мозковий центр "Істини" – її наукові керівники
- Згадаймо всіх, хто допомагав формуванню Центру
- Перша стаття про "Істину"
- Нариси історії становлення першого в Україні приватного наукового медичного центру "Істина"
- "Істина" сьогодні
- Інтелектуальна власність Центру – наукові технології XXI століття
- Учена медико-технічна рада Центру "Істина"
- Клуб імені Миколи Амосова
- Науково-методична робота

НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОГО ЦЕНТРУ

Не тільки сам лікар має застосовувати все, що потрібно, але й хворий, і ті, хто його оточує, і всі зовнішні обставини мають сприяти лікареві в його діяльності.
Гіппократ

Надбудова

Напрями наукової діяльності

- Науково-дослідна робота
- Виконання дисертаційних досліджень
- Робота Вченої медико-технічної ради
- Патентування інтелектуального продукту
- Поширення власних інноваційних технологій

Наукові проекти

- Гемодинаміка
- Математичне моделювання функціонування живих систем
- Прикладна макро- та мікроангіологія
- Парапсихологія
- Прикладна нейродинаміка
- Дослідження нових підходів до проблеми метеолабільності
- Синергетика у медицині

Інженерно-технічні проекти

- Інноваційний проект "Ренесанс капіляроскопії в мікроангіології"
- Прикладна гемодинаміка
- Гемодинамічний скринінг
- Нейродинамічна лабораторія
- Метеостанція

Навчально-методична робота

- Навчання лікарів новим технологіям
- Проведення конференцій та науково-практичних семінарів на базі Центру
- Обговорення актуальних тем на засіданнях дискусійного клубу
- Підготовка матеріалів для видавництва методичних рекомендацій, навчальних посібників із нових медичних технологій
- Навчання студентів НТУУ "КПІ" за спеціальністю "інженер-розробник медичної техніки"
- Навчання студентів Міжнародного Соломоногового університету в галузі медичного права

Медичний напрям

- Комплексна діагностика організму та мультидисциплінарний підхід до діагностики захворювань
- Індивідуальний підхід до лікування конкретного пацієнта на засадах доказової медицини
- Комплексна медична, трудова та соціальна нейрореабілітація пацієнта командою фахівців, які працюють за індивідуальним планом під керівництвом головного лікаря та наукового керівника клініки
- Менеджмент якості медичних послуг

МОЗКОВИЙ ЦЕНТР "ІСТИНИ" – ЇЇ НАУКОВІ КЕРІВНИКИ

Уляна Богданівна Лущик,
Віктор Володимирович Новицький

лауреатом загальноукраїнського рейтингу професійних досягнень "Лідер України".

• **Науковий керівник із біомедичних проблем** — доктор медичних наук, психоневролог, лікар УЗД та функціональної діагностики, юрист за спеціалізацією "медичне право" **Уляна Богданівна Лущик**

• **Науковий керівник із біофізичних проблем** — доктор фізико-математичних наук, професор, завідувач відділу аналітичної механіки Інституту математики НАН України **Віктор Володимирович Новицький**

Науковий керівник медичного центру "Істина" Уляна Лущик у 2004 році стала

НАШІ НЕЗМІННІ СПІВРОБІТНИКИ

Головний лікар
Ігор Петрович Бабій

Референт
Наталя Лук'янівна Набока

Диспетчер
Ольга Степанівна Волошина

*Професія лікаря — це подвиг,
вона потребує самовідданості,
чистоти душі й чистих помислів.
Не кожен на таке здатний.*

А. Чехов

ЗГАДАЙМО ВСІХ, ХТО ДОПОМАГАВ ФОРМУВАННЮ ЦЕНТРУ

Розповідаючи про багаторічну історію нашого Центру й тісно пов'язане з нею створення новітньої методики клінічної інтерпретації даних ультразвукової доплерографії, не можна не згадати тих, кого ми по праву вважаємо своїми вчителями та кому завдячуємо успіхами в своїй роботі.

Підґрунтя тих ідей, які згодом було розвинуто на базі наукового приватного медичного центру, закладалося ще під час навчання в Тернопільському медичному інституті (нині Тернопільська державна медична академія ім. І.Я. Горбачевського). Щиро дякуємо працівникам цього вищого навчального закладу за прищеплення любові до лікарського фаху, за глибокі теоретичні знання та сформоване клінічне мислення, зокрема викладачам кафедри нейрохірургії, якою керував доцент, кандидат медичних наук Анатолій Андрійович Скляр, та кафедри неврології, яку очолював професор, доктор медичних наук Михайло Михайлович Іщенко. Доктор медичних наук Світлана Іванівна Шкробот та кандидат медичних наук Анатолій Миколайович Дорогий зуміли зацікавити науковою роботою й навчили азам неврології та доплерографії. А колектив першого відділення Тернопільської обласної психоневрологічної лікарні на чолі з Мирославом Мартиновичем Сеником допоміг сформуватися навичкам лікаря-практика.

Далі розпочався київський етап. На цьому етапі велике значення для формування наукового світогляду та практичних навичок майбутнього керівника Центру Уляни Богданівни Лущик мала робота в Київському НДІ клінічної та експериментальної хірургії (КНДІКЕХ), нині Інституті хірургії та трансплантології АМН України. Адже саме там колектив науковців під керівництвом піонера української школи патофізіології кровообігу, доктора медичних наук Георгія Андрійовича Григораша у 1990 році розпочав освоєння методики транскраніальної ультразвукової доплерографії та ультразвукового сканування брахіоцефальних судин, а фактично — її розроблення за цілковитої відсутності методичних посібників. Георгій Андрійович обстоював потребу клініко-патофізіологічного осмислення й трактування результатів ультразвукового дослідження людського організму. У поєднанні інтелектуального аналізу графічного профілю швидкостей, процесів гемодинаміки, клініки, знань із анатомії та фізіології й можливостей прижиттєвої візуалізації схем із анатомічного атласу він убачав основу новітньої методики. Григораш надавав своїм учням необмежену свободу в дослідницькій роботі, сприяючи в такий спосіб формуванню школи молодих учених України. Завдяки творчому підходу цього визначного науковця до проблеми стандартне математичне опрацювання ультразвукового зображення знайшло врешті клінічне застосування та було переосмислене з патофізіологічного погляду в багатьох галузях практичної медицини.

ШКРОБОТ С. І.,
професор, г.мед.н.

ДОРОГИЙ А. М.,
к.мед.н.

ГРИГОРАШ Г. А.,
г.мед.н.

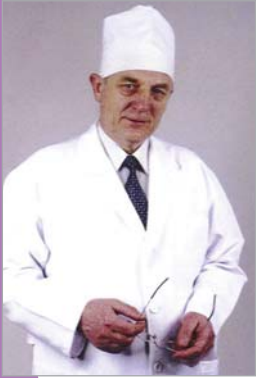
*Summum bonum
medicinae sanitas. —
Найвище благо
медицини — здоров'я.*

РУДЕНКО А.Ю.,
професор, г.мед.н.

Георгія Андрійовича вже немає з нами, але правильність його ідей довело саме життя. Одне з підтверджень цього — методика УЗД артерій та вен головного мозку, автором якої є Уляна Богданівна Лущик. Ця методика одержала в стінах КНДІКЕХ перший гарт та пройшла апробацію завдяки постійному контролю з боку хірургів.

А думку захистити патентом зазначену методику, оскільки вона не мала аналогів, подав Анатолій Юхимович Руденко, науковий керівник кандидатської та науковий консультант докторської дисертації У.Б. Лущик. Цей крок був вельми своєчасним, і нині дана методика здобула визнання не лише в країнах СНД, але й у Європі та світі. Слід також відзначити чималу заслугу Анатолія Юхимовича у формуванні академічного мислення, стилю наукового викладу, вираженого підходу до новаторства в медичній науці під час виконання дисертаційних робіт.

ПОЛІЩУК М.Є.,
професор, г.мед.н.,
член-кореспондент
АМН України

У середині дев'яностих років минулого століття за активної допомоги клініки судинної нейрохірургії, яку тоді очолював член-кореспондент АМН України, доктор медичних наук, завідувач кафедри неврології Микола Єфремович Поліщук, і кафедри нервових захворювань № 2 Київського інституту вдосконалення лікарів, завідувачем якої був академік АН ВШ України, доктор медичних наук, професор Анатолій Юхимович Руденко, та за сприяння корифеїв української школи неврології професорів Олександра Романовича Вінницького (нині, на жаль, покійного) й Микити Борисовича Маньковського дану методику було вдосконалено та відточено в умовах Київського науково-практичного об'єднання швидкої медичної допомоги та медицини катастроф, де зазначена методика здобула визнання нейрохірургів.

Професори О.Р. Вінницький, М.Б. Маньковський, М.Є. Поліщук під час захисту дисертацій У.Б. Лущик допомогли критично переосмислити досягнуте й накреслити вектор майбутнього пошуку. А Микола Єфремович як науковий консультант докторської дисертації ще й навчав обстоювати свою думку та наполегливо працювати над вирішенням складних медичних проблем, більш від того, спричинив радикальну зміну медичного світогляду невролога, розкривши можливості оперативного втручання при гострих порушеннях мозкового кровообігу.

У роботі Центру був ще один важливий аспект, який стосувався придбання апаратури. А починалося все з доплерографа моделі "Logidor" фірми "Kranzbuler". За змогу працювати на ньому дякуємо Ігореві Анатолійовичу Нежинському, директору фірми "Модем", та її співробітникам. Ця фірма стала першим технічним партнером Центру, що надавав суттєву допомогу в науковому та практичному плані. Така співпраця була для нас дуже важливою.

Від щирого серця дякуємо всім, хто сприяв розвитку нашого Центру й утвердженню новітніх методик діагностики та лікування.

НЕЖИНСЬКИЙ І.А.,
генеральний директор
фірми "Модем"

ПЕРША СТАТТЯ ПРО "ІСТИНУ"

"Порадниця" № 8 за 1998 р.

"ІСТИНА" В МЕЖАХ ДОСЯЖНОГО

Тут панує атмосфера затишку, спокою, доброзичливості. Тут вас привітно зустрінуть, уважно вислухають, обстежать за допомогою новітньої апаратури, призначать лікування і вселять надію. Тут — це в київському науково-методичному центрі ультразвукової медичної діагностики "Істина", з керівником якого, доктором медичних наук Уляною Богданівною Луцук веде розмову наш кореспондент.

Історія створення та розвитку
"Істини" — це справді шлях
через терни до зірок

— Уляно Богданівно, на чому спеціалізується ваш центр?

— Це такі захворювання, як вегетосудинна дистонія, мігрень, епілепсія та судомні синдроми, тики, гіперкінези, інсульти, неврози, порушення мовлення, затримка психомоторного розвитку, енцефалопатії та ін., тобто недуги, виникнення яких пов'язане з ураженням судин головного мозку.

Методикою дослідження судин головного мозку з допомогою ультразвуку я займаюся вже п'ятнадцять років. Почалося це з проблеми інсультів. На превеликий жаль, останнім часом вони почастишали й помолодшали, і нині інсульти в тридцятирічних уже нікого не дивують. Але найгірше, коли таке трапляється у 13—17 років. Це, без перебільшення, катастрофа для нашого генофонду і для суспільства.

Таким чином, саме життя підвело до того, що, почавши з вивчення патології дорослих людей, ми невдовзі піглишли до вивчення патології дітей. До того ж із розвитком та вдосконаленням методики УЗД (ультразвукового дослідження), коли з'явилася змога вивчати не тільки артеріальний, а й венозний кровоплин, з'ясувалося, що тут непочате поле роботи.

— Отож можна зробити висновок, що ультразвукові дослідження відіграють у вашій роботі першорядну роль?

— Авжеж, інструментальні методи діагностики вельми чутливі, вони, образно кажучи, дають нам додаткові очі, завдяки чому ми можемо побачити хворобу, котра тільки зароджується і ще майже ніяк себе не виявляє.

Згодом ми перейшли до запальних захворювань мозку, до черепно-мозкових травм, при яких судини також зазнають негативних змін. І першою ланкою в ланцюжку таких хвороб є стреси. Зміни, які відбуваються в мозку людини, котра зазнала стресу, цілком порівнянні зі змінами при черепно-мозковій травмі, і апаратура це підтверджує.

— Серед ваших пацієнтів чимало дітей із різними вадами розвитку. Нині кількість їх зростає, і це викликає тривогу...

— На жаль, нині дуже поширені патології вагітності й пологів, що не може не позначитися на здоров'ї наступного покоління. Із розвитком методики ми включили в коло наших досліджень епілепсію, дитячий церебральний параліч, розумову відсталість, олігофренію і вже маємо певні позитивні здобутки в плані соціальної адаптації таких дітей у їхньому подальшому житті.

— Спілкування лікаря з малюками, безумовно, має свої особливості?

— Атож. Діти здебільшого іще не можуть сказати, де в них болять, поскаржитися на щось конкретне. Проте вони плачуть, виявляють агресивність, їхні вчинки можуть бути невмотивованими, загалом поведінка стає такою, що це має занепокоїти батьків. Раніше ми багато чого списували на вади виховання.

"Істині" три роки

Разом із "Істиною"
виріс і Максим (фото 2007 р.)

Однак я переконалася, що виховання вихованням, але якщо мозок неадекватно реагує на подразники, то й дитина поводитиметься неадекватно. І коли після місячного курсу лікування ми бачимо зовсім іншу дитину, то перевиховати її за такий час, на мою думку, неможливо, а річ у тім, що змінилися реакції мозку на зовнішні подразники.

У нас є один маленький пацієнт Юра В., якому п'ять років. Народився із вродженою вагою серця, переніс складну операцію в Київському НДІ серцево-судинної хірургії. До трьох років майже не говорив, дуже відставав у розвитку, був практично некерований. Йому ставили діагноз розумова відсталість. Тепер після лікування хлопчик почав говорити, навчився рахувати, змінилася його поведінка.

У Максима Т. (10 років) — гідроцефалія й епілепсія. Цей хлопчик вирізняється з-поміж інших дітей дивовижною любов'ю до людей і до життя. Після тривалого лікування також сталися зміни на краще. Ми дуже вболіваємо за нього і за його батьків, бо це — доля родини, і треба зробити все, щоб Максим у майбутньому зміг адаптуватися в суспільстві, знайти в ньому своє місце — давно вже час саме так ставити питання стосовно подібних хворих.

І коли бачиш, що дитина оживає, це така величезна радість після всіх складнощів лікування (а то насамперед внутрішньовенні ін'єкції під контролем комп'ютера — зрозуміло, для малюків таке непросто), що вона надихає на нові пошуки.

Нині виник перспективний напрям у вивченні та лікуванні психічних хвороб узагалі. Такі захворювання є великою проблемою нашого суспільства. На жаль, до людини з психічним захворюванням ставляться переважно як до якогось непотребу, вона мусить нести свій хрест сама, а всім до неї байдуже. До того ж сучасна психіатрія здебільшого ґрунтується на суб'єктивному погляді лікаря на пацієнта, тобто погляді людини здорової на людину хвору. Тож давно вже назріла потреба підняти психіатрію на вищий щабель, а для цього її слід озброїти сучасними методами дослідження.

Досвід свідчить, що для подальшого розвитку науки часто буває потрібне поєднання різних її галузей, на перший погляд далеких одна від одної. Тому розроблення нових методик у нашому центрі відбувається в тісному контакті з біофізикою, адже при цьому треба знати і біомеханічні властивості судин, і закони гідродинаміки, і фізику ультразвуку тощо. Певна річ, одна людина не може охопити всього. Є мудре прислів'я: одна голова — добре, а дві — краще. Отож чим більше розумних голів працюватиме над проблемою, тим легше буде відокремити дорогоцінне зерно від половини й знайти істину. Тому й центр наш називається "Істина", ми шукаємо свою істину, і чим старанніше шукатимемо, тим більше корисного знайдемо, а тоді знову поставимо перед собою нові питання і почнемо їх вирішувати, бо в цьому й полягає прогрес науки та суспільства.

Основою медицини майбутнього має стати індивідуальний підхід до кожної людини. І тому наш центр у своїй роботі орієнтується на комплексне обстеження пацієнтів. Людський організм — це настільки складна та цікава система, що її можна і треба розглядати тільки в комплексі, а не дивитись окремо на голову чи серце.

— Тобто підтверджується давня медична заповідь, що лікувати треба не хворобу, а хворого.

— Ця заповідь справді дуже давня, але, на жаль, не завжди і не скрізь нею керуються. Є ще одна медична заповідь: "Не зашкодь". З огляду на неї цікавим нюансом нашої роботи є те, що всі працівники — лікарі та медсестри — на собі випробували наші схеми лікування і тому добре знають, що відчуває при тій чи іншій процедурі пацієнт. Це вже певний елемент психотерапії: адже людина може злякатися невідомого, а треба, щоб вона сприймала лікування спокійно, вірила лікарям.

Любов до своїх пацієнтів, терпимість і терплячість, уміння зрозуміти вдачу кожного з них — такі риси мають бути притаманні кожному медикові. А для нас, беручи до уваги специфіку наших хворих, це особливо важливо. Адже хвороби, пов'язані з ураженням судин головного мозку, нерідко призводять до того, що людина різко змінюється. І яке ж то щастя, коли допомагаєш їй повернутися до нормального стану...

Вогніє з наших пацієнток, Алли Л. з Луцька, 24-річної жінки, як ускладнення після грипу виник розсіяний склероз. Нині ця хвороба дуже поширилася в регіоні Західної України. Ця тяжка недуга вражає насамперед людей молодих і проявляється

в порушенні можливості пересування. Хворі не тільки стають непрацездатними, але навіть не в змозі самі себе обслуговувати, адекватно сприймати дійсність, контролювати свої емоції. Після того як Алла Л. пройшла перший курс лікування, в неї з'явилися критичність і самоконтроль, відновилася мова, вона змогла власноруч заповнити нашу анкету. Щоправда, залишалися ще певні складнощі при ходінні, але якщо не знати про хворобу, то здається, що жінка просто трошки накульгує.

Упродовж двох років Алла Л. перебуває під нашим контролем. Через рік лікування вона цілком відновила працездатність, працювала вчителем. Коли Алла завагітніла, то лікарі, котрі за нею стежили, мали чималі сумніви стосовно того, що перебіг вагітності та пологів буде сприятливим і не викличе загострення хвороби матері, непокоїла їх також імовірність виникнення спадкових захворювань у дитини. Ми ж, суворо контролюючи стан Алли, навпаки, наполягали на збереженні вагітності, оскільки не знаходили в організмі майбутньої матері жодних змін, що вказували б на доконечну потребу перервати вагітність. І нині в нас свято — в Алли народився здоровий малюк, мати й син почувають себе прекрасно.

У Володимира Ф. (50 років) — хвороба Паркінсона. Ця недуга почала розвиватися в нього внаслідок зниження кровоплину в окремих гілянках мозку. Виникає вона переважно в осіб старшого віку (хоча нині також помолодшала, як і більшість хвороб) і просто-таки вибиває людей із колії, призводить до змін у характері. Нині над вивченням і вирішенням цієї проблеми працює одна з моїх учениць.

Із вірним другом і терни на шляху стають трояндами

— Уляно Богданівно, як ви прийшли до створення своєї методики лікування таких захворювань?

— Сама ідея визріла досить швидко, але мав минути певний час для накопичення досвіду, для її перевірки та реалізації на практиці. Методика ця базується на ультразвуковому дослідженні артеріального та венозного кровоплину головного мозку. На екрані з'являється графік, і судини самі "розповідають" про себе. Лікування полягає у внутрішньовенних ін'єкціях та блокадах (блокади застосовуємо також для лікування остеохондрозу — ще однієї з нинішніх "хвороб століття"), призначаємо індивідуально необхідні краплі й таблетки. Намагаємося вплинути насамперед на причину захворювання. Активно долачаємо елементи психотерапії.

Один з основних препаратів, які ми використовуємо, — нікотинова кислота. Вона має дуже добрий судинорозширювальний та вентонізуювальний ефект і є своєрідним каталізатором для інших препаратів, допомагаючи їм "дійти за призначенням". Ми в своїй практиці застосовуємо здебільшого відомі й не надто дорогі препарати, такі як АТФ, лідаза, еуфілін, плазмол тощо.

— Можна сказати, що ви використовуєте давно відомі ліки в несподіваних і нетрадиційних поєднаннях?

— Саме так і є.

— На завершення нашої розмови скажіть, будь ласка, кілька слів про себе.

— Народилася я в чудовому, мальовничому місті Тернополі в родині лікарів. Пройшла все в медицині від самісінького початку — працювала і санітаркою, і медсестрою. То був добрий гарт для майбутньої лікарської роботи. Закінчила Тернопільський медичний інститут. Іще в студентські роки відчула потяг до наукової роботи. За розподілом потрапила до Києва і тут продовжувала шукати свою стежку в науці.

— Гадаю, ви її знайшли.

— Так, знайшла і дуже щаслива з цього. Коли твоя робота дає тобі задоволення, то справді велике щастя.

Розмову вела Наталя НАБОКА

Наші черепашки впродовж багатьох років теж працюють на кінцевий результат

НАРИСИ ІСТОРІЇ СТАНОВЛЕННЯ ПЕРШОГО В УКРАЇНІ ПРИВАТНОГО НАУКОВОГО МЕДИЧНОГО ЦЕНТРУ "ІСТИНА"

"Ваше здоров'я" № 9 від 8 березня 2002 р.

ДВЕРІ "ІСТИНИ" ВІДКРИТІ ДЛЯ ВСІХ, ХТО ПОТРЕБУЄ ДОПОМОГИ

Робота лікаря... До неї треба мати справжнє покликання. У Київському науково-методичному центрі ультразвукової діагностики "Істина" не працюють випадкові люди. Тут особлива аура, яку не передати словами. Тут ніхто і ніколи не принижує гідності пацієнта та його рідних. Тут панує цілковита довіра до знань та кваліфікації працівників центру, незважаючи на молодий вік більшості з них. У пошуках своєї істини створила його випускниця Тернопільського медінституту, молодий науковець і досвідчений практик Уляна Лущик, нині генеральний директор центру і доктор медичних наук.

Здається, зовсім недавно приїхала Уляна Богданівна за розподілом працювати до столиці. За три роки роботи гільничним терапевтом напам'ять вивчила всі будинки і вулички своєї гільниці на Подолі, знала гостемно хвороби і проблеми своїх пацієнтів. Допомогала, як могла. На виклик бігла не лише з фонендоскопом, а й із власною аптечкою, шприцями, тонометром. Але прагнула більшого — лікувати невиліковних, рятувати безнадійних.

Бо була переконана: таких не буває, тому навіть ніколи не вимовляла ці слова вголос. Своєї мети вона, наполегливий і цілеспрямований лікар та науковець, досягла. Нині двері "Істини" відкриті для всіх, хто потребує допомоги.

Це той самий Поділ, вулиця Костянтинівська, 57. На перехресті доріг — звичайний будинок. Увагу привертають хіба що білі пластикові двері. Над ними напис: Центр "Істина".

Дев'ять години ранку, прийомний день. Спокійно, без метушні, викликають за списком хворих. Їх небагато, усього троє. Але протягом дня може хтось приїхати здалеку без попереднього запису або ж прийти за терміновою консультацією. Тут є початок робочого дня і не визначено його кінець. Прийом триває готи, доки є пацієнти.

Офіс-менеджер пропонує кожному заповнити анкету анамнестичних даних, яка допоможе фахівцям центру швидше зорієнтуватися при діагностиці та призначенні лікування. Ці дані одразу заносяться до комп'ютера. Хворих попереджують, що обстеження триватиме чотири-п'ять годин. Залежно від скарг пацієнта оглядають різні спеціалісти: терапевт, невропатолог, кардіолог, психолог і психотерапевт, гінеколог, логопед, гітей — лікар-педіатр. Кожен лікар робить свої висновки і вносить дані в комп'ютер. Потім проводиться необхідне ультразвукове обстеження. Після повного огляду всіх фахівців відбувається консиліум, де аналізуються висновки колег і визначається остаточний діагноз, пропонується одразу схема лікування.

— На чому спеціалізується ваш центр? — запитує пані Уляну.

— Ми поглиблено обстежуємо та лікуємо хворих на вегетосудинну дистонію, мігрень, епілепсію та судомні синдроми, тики, гіперкінези, інсульти, неврози, порушення мовлення, затримку психомоторного розвитку, енцефалопатії, черепно-мозкові травми та інші недуги, пов'язані з ураженням судин головного мозку. За допомогою нової техніки ми розширили можливості ультразвукової діагностики також на дослідження проблем безпліддя, невиношування вагітності, гастроентерологічної судинної патології, остеохондрозу та ін.

Уляну Лущик можна назвати асом в УЗД. Вона є автором унікальної методики дослідження стану артеріального і венозного кровопостачання головного мозку, яка дає

Понад дванадцять років довіряють нашим фахівцям і контролюють у нас стан свого здоров'я чимало пацієнтів

можливість не лише констатувати патології, а й виявити причини захворювання. До речі, "Істина" — єдиний заклад в Україні, де наукою займаються на приватній основі.

Хто ж вони, пацієнти "Істини"?

...Дев'ятирічний Антошка простягає вперед рученята. Його очі широко розплющені, але він не бачить.

— Заходь до мого кабінету, — звертається до нього Уляна Богданівна.

Хлопець шукає руками гвері, наштовхується на шафу, стіну і йде зовсім в інший бік. Лікар мовчить, минає хвилина.

— Антошко, іди на мій голос!

Хлопчина зупиняється, намагаючись зрозуміти, куди ж йому йти. А мені так хочеться взяти його за руку і підказати. Лікар угадує моє бажання.

— Ні-ні, він не потребує зайвої опіки. Вона шкодить нашим пацієнтам. Чи не так, Антоне?

Нарешті хлопчик зорієнтовується за голосом і вже впевнено заходить до кабінету. Лікар розповідає:

— Хвороба Антона розпочалася з того, що дитина стала гірше бачити на праве око. Після обстеження в різних медичних закладах було встановлено діагноз — пухлина хіазми і

третього шлуночка головного мозку. Додаткові обстеження діагноз підтвердили, але лікарі виключили можливість операції і призначили променеву терапію. Після цього лікування хлопчик набув до двох десятків нових діагнозів і втратив зір на обидва ока. Він потерпав через сильний головний біль, нудоту, порушення сну, перебував у стані прихованої депресії. Батьки хлопчика шукали шляхи порятунку сина. Було піддано сумніву перший діагноз і успішно проведено операцію, але зір у дитини не відновився. У такому стані Антон потрапив до центру "Істина" чотири місяці тому. Наші лікарі — психологи, невропатологи, логопед — за цей час уже досягли певного позитивного результату. Антонові очі частково бачать періодично, але він не може зіставити те, що вони бачать, через дисфункцію багатьох ланок сприйняття зору, обробки та аналізу зорових образів, психоемоційні установки. Та коли хлопчик у гарному настрої, у нього бувають короткочасні спалахи зору — він може взяти таблетку з рук медсестри, обійти тіль людини, яка рухається. Маючи такий хоч невеличкий прогрес, ми продовжуємо безперервно працювати з Антошкою за власними методиками і боїмося відпускати його від себе, щоб не втратити цей, на перший погляд, здавалося б, незначний, але так важко здобутий результат.

За останні два роки в нас було кілька подібних пацієнтів і вже сформувався певний підхід. Першою нас порадувала Галя Кривова, яка після коматозного стану й року сліпоти знову бачить. Була ще одна дівчинка. Випадок з Антоном — найскладніший, але є надія.

— Уляно Богданівно, центр, безперечно, унікальний. На базі ваших досліджень уже можна писати не одну дисертацію. Ви маєте певний план наукових пошуків?

— Ці теми підказують пацієнти. Перші хворі з незвичним діагнозом завжди насторожують. Виникає потреба дуже багато читати, аналізувати, сидіти ночами в інтернеті, через день збирати консилиум. Так з'явилася тема коматозних довготривалих станів, зараз працюємо над такою зовсім не вивченою хворобою, як лейкодисτροφія. Через неї потерпають діти раннього віку, і тепер ми маємо юну пацієнтку. Дівчинка протягом останніх чотирьох років зовсім не бачила і не розмовляла. Після кількох курсів лікування почала говорити "ма-ма", "так", "ні". Пізніше в неї з'явилося відчуття світла й темряви. Та лікування довготривале і безперервне, потребує великих коштів. Провідною ж нашою тематикою залишаються мозок і його патології.

Під час прийому я мала змогу побачити, як працюють лікарі центру "Істина". Центр побудовано так, що всі кабінети прохідні. Уляна Богданівна сказала, що їй це дуже зручно. Пройшовши по одному коридору, вона встигає поспілкуватися з усіма спеціалістами й побачити всіх хворих. Відчувається, що тут усе облаштовано дуже виважено. Наприклад, є велика бібліотека з різноманітною фаховою літературою, каталогами з тематичними

Сліпота відступає...

добірками статей, тут же стоїть комп'ютер. Ізольовані лише кабінети психологів: для них потрібна відповідна довірлива обстановка. Інтегративна психотерапія — один із напрямів роботи "Істини".

Знайомлюся з психологом Юрієм Калашниковим. Він працює в центрі вже тривалий час.

— Знаєте, спочатку Уляна Богданівна насторожено ставилася до психологів. Нині нас тут аж троє, і в кожного — своя ділянка роботи: емоційні порушення, нейропсихологія, логопедія. Завдяки точній діагностиці лікарів ми напевне знаємо, які функції головного мозку саме зараз піддаються нашому впливу, а які — ні й на що можна чекати в майбутньому. Враховуючи медичні показники і психологічні дані, досягаємо позитивного результату. Мова не тільки про тяжкі коматозні стани, а й про звичайний головний біль, депресію, синдром хронічної втоми, з якими звертаються до нас пацієнти. Треба розуміти, що будь-яка, на ваш погляд, незвичайна поведінка (наприклад гіперактивність дитини чи її замкнутість або агресивність) вказує на дисгармонію в мозку, що може з часом призводити до серйозних психічних та соматичних захворювань. На розлади в організмі першою реагує судинна система, а потім порушуються обмін речовин, живлення органів, змінюються тканини і розвиваються патології.

— Що найбільше вражає вас як фахівця, коли спілкуєтеся з хворими? — запитує Юрія Вікторовича.

— Працюючи в "Істині", не перестаю дивуватися тому, як іноді людина не хоче розпрощатися із хворобою. І навпаки — як приємно бачити, коли рідні до останнього борються за життя близької людини, коли й сам хворий прагне подолати недугу. Так було з Галею Кривою, Василем Івановичем Ілюком. І коли потім людина, яка тривалий час перебувала на межі життя і смерті, сама дзвонить або пише листівку, щоб привітати працівників центру зі святом, то це найбільша дяка нам.

...Час наближався до обіду. Центр працював у звичному ритмі, але в якусь мить цей ритм раптом було порушено.

— Приїхав наш Василь Іванович, — почулося з різних боків. Так мені пощастило зустрітися з героєм публікації Уляни Лущик "Тривала кома — не вирок", яку було надруковано в першому січневому номері нашої газети. Саме його історія хвороби сколихнула читачів "Вашого здоров'я" — і летіли до редакції листи, дзвонив телефон, надходила електронна пошта. Ми торкнулися людського горя і саме тому сьогодні розповідаємо про науково-методичний центр "Істина" та доктора медичних наук Уляну Богданівну Лущик. Сподіваємося, що про цю жінку, лікаря від Бога (недаремно ж — Богданівна), дізнаються всі ті, хто потребує її допомоги. І до редакції не надходитимуть такі розпачливі листи, як цей, від Людмили Б. з Рівненської області:

"Добрий день, дорога редакціє!

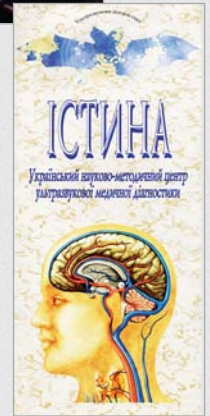
Я постійна читачка вашої газети. Прочитала статтю Уляни Лущик про центр "Істина". Мій чоловік у липні минулого року потрапив в аварію. Два місяці перебував у комі з ознаками ушкодження мозку. Зараз він удома. Після семи місяців вже самостійно сидить, намагається встати, проте йому дуже важко це вдається. Говорити може лише з великим зусиллям. Чоловік не може змиритися зі своїм безсиллям, з відчуттям, що є інвалідом. Як би нам ця стаття знадобилася ще у вересні, адже ми не знали, до кого звернутися по допомогу!

Лікарі взагалі говорили, що з того нічого не буде. Довелося мені власними силами виривати чоловіка з лап безвиході та людської зневіри..."

Які ж вони сильні, наші жінки! Але в кабінеті Уляни Богданівни не могли втриматися від сліз ні я, ні вона, ні дружина Василя Ілюка Тамара, коли з його вуст пролунали такі слова:

— Я дякую вам, лікарю. Я вас дуже поважаю. Ви повернули мене до життя, і тепер я хочу працювати, як раніше. А ще я дякую своїй дружині Тамарі. Вона добра, розумна, самовіддана. Вона дуже красива, і я її люблю.

Це був день чотирнадцятого лютого — день святого Валентина, але дуже хочеться повторити ці слова й сьогодні, у день 8 Березня.

Олена БОНДАР

"Ваше здоров'я" № 29 від 2 серпня 2002 р.

У затишному зеленому куточку одного з найдавніших районів Києва — Подолу розмістився віднедавна медичний центр "Істина". У новому просторі приміщенні цілком реальним стає здійснення давніх мрій його працівників про власний стаціонар і навіть про реанімаційне відділення, бо вже є для цього і наукові розробки, і медична база, і досвідчені фахівці.

Науково-методичному центру ультразвукової медичної діагностики "Істина" вже понад шість років. І весь цей час він невпинно розвивався, розширював свої можливості. Від самого початку в центрі спеціалізувалися насамперед на діагностиці й лікуванні захворювань, пов'язаних із порушенням мозкового кровообігу, за допомогою унікальної новітньої методики, розробленої науковим керівником центру, доктором медичних наук Уляною Богданівною Луцик. Слід сказати, що нині ультразвукові системи дають змогу по-новому поглянути на деякі патологічні процеси та шляхи їх корекції, і тому давно вже час змінити класичні підходи до багатьох захворювань.

УЗД судин мозку є нешкідливим та неінвазивним методом об'єктивізації причин синдрому хронічної втоми, вегетосудинної дистонії, епілепсії та судомних синдромів, мігрені, затримки психомоторного і мовного розвитку, депресії, тиків, артеріальної гіпотонії або гіпертонії, неврозів та багатьох інших захворювань (чимало з них нині дуже помолодшало, і це не може не занепокоїти медиків). Інструментальні методи дослідження кровопостачання вельми чутливі, завдяки ним можна побачити хворобу, котра ще тільки зароджується і тому майже ніяк себе не виявляє (нещодавно з'явився термін "передхвороба", що характеризує такий стан). Методика ультразвукового дослідження артеріального та венозного кровопостачання головного мозку в центрі "Істина" вдосконалена для людей усіх вікових груп в аспекті одночасного вивчення не тільки артеріального припливу до мозку, але й венозного відтоку з нього, що значно розширило можливості діагностики й індивідуального добору лікарських засобів при багатьох недугах.

Оскільки медичний центр "Істина" активно займається науковою діяльністю, лікарі, які тут працюють, ставлять собі за мету якомога швидше впроваджувати передові досягнення науки в практику. Великий багаж знань та досвіду, постійне самовдосконалення допомагають їм знаходити нові шляхи лікування хвороб. І завдяки цьому вдається повертати до життя таких хворих, котрих слід було б за всіма давніми канонами медичної практики вважати "безперспективними". Це стосується насамперед тих, хто тривалий час перебував у коматозному стані. Фахівці центру досягли певних успіхів і в лікуванні таких захворювань, як розсіяний склероз, аутизм, епісиндром, дитячий церебральний параліч, розумова відсталість, та багатьох інших. Коли ж після лікування людина в повному розумінні слова повертається до життя, то це надихає на нові пошуки й здобутки.

Останнім часом "Істина" розширила можливості методики ультразвукової діагностики патології судин щодо проблем судинної імпотенції, чоловічого та жіночого безпліддя, невиношування вагітності, гастроентерологічних захворювань. Тут не лише констатують патологію, але й виявляють її причину, призначають індивідуально підібране лікування і контролюють його хід та ефективність. Це дає змогу запобігати виникненню критичних станів, а також поліпшувати працездатність і відновлювати життєву активність шляхом природного омолодження організму. Активно приєднуються елементи психотерапії, психоаналізу та соціальної психокорекції. За потреби можна одержати консультацію висококваліфікованих фахівців з інших галузей медицини. Застосовують також гірудотерапію — лікування за допомогою медичних п'явок.

Основою медицини майбутнього має стати індивідуальний підхід до кожної людини. І тому в своїй роботі центр "Істина" орієнтується на комплексне обстеження та лікування людини як цілісної системи, бо саме цей напрям є найпрогресивнішим. Тут на ділі керуються давньою медичною заповіддю: лікувати треба не хворобу, а хворого.

Наталя НАБОКА

До малих дітей ставлення особливе

"ІСТИНІ" СІМ РОКІВ

"Молодь України" № 2 за 2003 р.

"ВДЯЧНА ДОЛІ, ЩО МОЖУ ПРАЦЮВАТИ Й НОЧАМИ"

Сім років тому на початку квітня у Києві групою однодумців було засновано Український науково-методичний центр ультразвукової медичної діагностики "Істина". Вігмоті тут знайшли підтримку, надію на одужання й віру у власні сили багато хворих із діагнозами, які офіційною медициною "традиційно" трактувались як невиліковні. Про центр і його керівника, доктора медичних наук Уляну Луцук, на авторській методиці лікування якої й засновано "Істину", ми вже розповідали на сторінках "Молоді України" (№ 87 за 16 липня 2002 року, № 137 за 29 жовтня 2002 року). Сьогодні центр має свою клініку на Подолі, яку "істинці" переобладнали власними силами на основі дитячого садка, що порожнів кілька років. Має центр і багато нових планів і проектів, які колектив втілює в життя під "енергійною опікою" завжди непосидючої Уляни Луцук. Її непросто застати на місці, вона весь час у русі, тому "виловити" Уляну Богданівну на інтерв'ю, тим паче напередодні ювілею центру, було не так просто.

"Істині" сім років. Мегчастина

— Уляно Богданівно, сім років — гармонійна дата. Коли історія "Істини" тільки починалася, чи вірили ви, що до семиріччя центр матиме власну клініку? Тобто що здійсниться ваша мрія?

— Чесно кажучи, тоді навіть не сподівалася, що дійдемо до такого рівня. Починали ж бо практично з нуля, орендуючи для офісу кілька кімнат. І перші два-три роки мене переслідував постійний страх: не витягну... не зможу фінансово... не втримаю колектив... а що буде завтра... Згодом привчала себе до нової стратегії: іти напролом. Казала собі: має пощастити, має все скластися добре, адже ми багато працюємо. Звичайно, певні страхи залишилися й досьогодні, як, очевидно, в кожній тверезо мислячій людині, оскільки чистого везіння в житті не буває, — все дається ціною важкої праці. Проте ті секунди радості, які ми отримуємо, коли наші хворі одужують, оживають, справді варті кількох років життя.

Недавно одна людина сказала мені: вперше бачу приватну клініку — справді самостійну, що існує не на чийсь базі. Зрештою, так і є: більшість приватних клінік відкриваються нині або на базі науково-дослідного інституту, або іншої серйозної "платформи", — щоб мати підготовку. Ми вже п'ять років розвиваємося самостійно. У цьому — і велике досягнення, і велика сміливість. Тому що сьогодні забезпечити споруду всім необхідним для невідкладної допомоги хворим, привчити колектив до постійної відповідальності за свої вчинки, за свої уміння і постійне удосконалення цих умінь і — головне — готовність у будь-який момент надати необхідну допомогу — все це потребує великої сконцентрованості сил і змушує весь час тримати руку на пульсі.

— Ви себе сьогодні ким більше відчуваєте: лікарем, науковцем, менеджером, бізнесменом?

— Коли доля розпорядилася так, що довелося робити різкий поворот у своєму житті, зважуватися на рішучий крок (як у пісні Нагії Шестак "Я починаю все спочатку"), тоді я справді більше була лікарем, який вийшов з державної медицини, має свіжі знання після медінституту, хоче чогось досягнути і має для цього досить багато часу. А сьогодні стиль мого життя можна порівняти хіба що з білкою в колесі. Останній жарт у колективі — "Уляна Богданівна деколи ходить на нічні чергування додому" — уже став крилатою фразою. Бо й справді, бувають періоди, коли я в клініці днюю і ночую: вдень маю свої невідкладні справи як лікаря, керівника, а вночі пишу наукові монографії. Не говоритиму, що це надто важка праця — для мене то віддушину, те, чим я живу. Бо розумію, що лише ніч не прочитавши наукової медичної літератури, не проглянувши екологічних, юридичних журналів, маркетингових документів, відчуватиму себе відсталого від життя на кілька місяців. Тому я вдячна долі за те, що... можу працювати вночі. І коли своїм пацієнтам кажу, що зараз сплю по три години на добу, тому що йде підготовка до ювілею центру, то на мене, м'яко кажучи, дивляться з подивом. Але я не можу інакше.

— Зумисне ставите собі таку високу планку?

— Це не планка. Це стиль життя. Я знаю: якщо ми сьогодні пробуксовуємо в чомусь, завтра відстанемо вдвічі й нікому

не будемо потрібні. Сьогодні на ринку медичних послуг можна втриматися, існують різні шляхи, аби забезпечити собі потік пацієнтів, одержання прибутків. Але ми ніколи не ставили собі такої мети. З колегами усвідомлюємо себе передовсім як науковий центр, хоча цей бік діяльності "Істини" і мало висвітлювався. Адже без наукових досліджень, наукових ноу-хау, нових методик і підходів просто немає майбутнього фірми. Тому гроші, які ми заробляємо за рахунок лікувальної практики, відразу інвестуємо в наступні наукові дослідження. До речі, "Істина" стала першим в Україні приватним медичним науковим центром. Я навіть вдячна долі, що вона мене тоді поставила перед фактом, що мушу розпочинати свою справу.

– Але на той час, коли доля вас поставила перед фактом, ставлення до приватної медицини серед загалу було якщо не упередженим, то скептичним, настороженим. Сьогодні ви відчуваєте, що "крига скресла", відбувся перелом у суспільній свідомості?

– Можливо, зовні й здається, що до лікаря нині більше довіри, але... Тоді, як ми тільки починали, були інші умови – навіть не умови, а їх відсутність: брак юридичних умов, взагалі елементарного правового поля, коли ми самі намагалися піднімати наукову літературу, порівнювати вітчизняний досвід з іншими країнами і виробляти свою концепцію та алгоритми руху вперед.

Якщо говорити про пацієнтів, то нині вони стали набагато тяжчими. Коли в 1996–1997 роках до нашого центру зверталися люди або з діагнозами, з якими вони об'їхали безрезультатно півсвіту, або ті, хто мав кошти, аби звернутися, то за останні три роки відчувається: приходять люди із укр. загавненими недугами. Дуже багато тяжких випадків. Для нас як фахівців такі випадки, звісно, цікаві: вже другий рік ми проводимо свій "позарегламентний" конкурс, визначаючи найцікавішого пацієнта дня, тижня, місяця. Як для науковця, для мене це дуже важливо, коли приходять пацієнт і змушує мене подумати. Я чесно признаюся хворим, коли мені треба звернутися у складних випадках до певних джерел – почитаю, подумаю і тоді знайду правильне рішення. Зараз діагнози настільки "комбінуються", що всю класичну медицину треба наново переписувати. Контингент хворих нині справді дуже тяжкий. Занедбані, зневірені, знедолені, на них тиснуть і безгрошів'я, і соціальна дезадаптація...

Сьогодні ми маємо пацієнтів, яких ведемо три-п'ять років поспіль, а є й такі, які лікуються в нас сім років. Недавно ми до семиріччя готували буклет, і одна "ровесниця" центру – пацієнтка зі стажем каже: "Уляно Богданівно, а чому б вам не дати в буклеті історію "Істини"? Ще з тих часів, коли ви починали з маленької кімнатки в Центрі матері й дитини, коли перші блокади доводилося робити на столі?" Ця жінка пройшла з нами через усі квартири, які ми наймали під офіс для "Істини", вона пам'ятає нашу історію через своє життя. Багато з тих пацієнтів, які прийшли до нас уперше в 1996–1997 роках, почали дружити з нами цілими сім'ями. Тепер, коли в когось виникає якась проблема, вони йдуть до нас. У нас довірливі, щирі стосунки з пацієнтами, ми знаємо про їхні родинні подробиці, а це, в свою чергу, допомагає нам правильно підібрати лікування, враховуючи моменти психотерапії, що дуже важливо.

– Якими випадками зі своєї лікувальної практики ви особливо пишаєтесь?

– Це передовсім наші пацієнти, яких ми виводили з коми. Перший такий випадок трапився 1998 року в Тернополі. Після отруєння чадним газом молодий чоловік два тижні перебував на грані життя і смерті. В лікарні не було апаратури для ідентифікації крововиливу в мозок, і тоді ми спробували застосувати ультразвукову техніку – на той час я проходила курси навчання з ультразвукової діагностики. Вдалося побачити виражений набряк мозку. І коли ми почали застосовувати гострі фармакологічні проби, весь відділ реаніматологів здивовано спостерігав за апаратом, на якому поступово з'являлися маленькі "вогники" кровотоків. Мені це нагадує поезію, казку, яку можна зрозуміти, тільки маючи глибокий запас знань не лише з медицини, а й із фізики, біофізики, гіродинаміки, техніки.

"Істині" десять років

Був у нас хлопчик Саша із Сум, який уперше звернувся до "Істини" 1996 року. За цей час розпалася сім'я, хлопчик із мамою пережили багато знущань із боку батька, в родині з'явився новий тато. Хлопчик на тлі всіх тих переживань фактично втратив зір — залишилися 10 відсотків від норми. Саша регулярно лікувався у нас упродовж трьох років. Сьогодні зір хлопчика ми довели до стабільної одиниці. Цей випадок для нас не зовсім звичний, оскільки ми займаємося проблемами мозку, а тут мова про офтальмологічну патологію. Таким чином, ми виходимо на інші рівні, нові напрямки.

У практиці центру — вже п'ять гітей із випадками зорової агнозії. Це стан, коли мозок не аналізує зорові відчуття. Галинку Кривову з Червонограда нам удалося вихопити із темряви (після тисняви у кінотеатрі і перенесеної коми дівчинка осліпла). Ось переді мною кольорові малюнки, які Галинка малювала на фестивалі інвалідів... Виходить, якщо мозок добре попросити, можна з ним "домовитися". А ще я зрозуміла дуже важливу істину в житті: наш організм дуже простий. Ми самі його ускладнюємо — своїми думками, кодуванням, навіюванням. Але "еврика" — в простоті розуміння цих істин.

Коли бачиш конкретні позитивні результати у лікуванні — після всіх стресів, переживань, через які довелося пройти, — це найвища нагорода для лікаря. Такі пацієнти запам'ятовуються надовго. Скажімо, Тетянка Кушта, яка з дитинства хворіє на дитячий церебральний параліч, має вроджені вади розвитку мозку. Під час лікування ми пережили разом із дівчинкою та її рідними два критичні періоди і далі продовжуємо боротися за її здоров'я.

І ще один наш найтяжчий пацієнт — Борис Павлович Н., який постраждав під час операції у зв'язку з певними анатомічними особливостями будови щелепного апарату. Він отримав номінацію "Найтяжчий пацієнт 2002 року". Після операції мав дуже глибокий апалічний синдром, мозок практично не реагував на погрозники, і ми починали працювати із фінального рівня — рівня спинного мозку. Поступово "дотукалися" до сприйняття хворим звуків, до фіксації погляду, до запуску окремих груп м'язів. Тобто було що підняти, прочитати, попереживати, подискутувати. Але в таких дискусіях, як правило, народжується істина.

(Під час нашої розмови з Уляною Богданівною до кабінету заходить Віктор Володимирович Новицький, директор наукової частини центру "Істина" і чоловік пані Уляни. Користуюсь нагодою й запитую, що за сім років історії центру йому найбільше запам'яталося).

Віктор Володимирович: Напевне, те, що я став напівматематиком, напівмедиком. І як науковець зрозумів: коли людина чогось прагне, вона завжди знайде можливість, щоб досягти цього. Яскравий приклад — Уляна Богданівна, яка вибудувала свою справу власними силами. Звісно, вона не має спокійних ні дня, ні ночі, але в цьому сенс її життя. Тому намагаюся підтримувати її, наскільки можу. І що особливо запам'яталося — трохи більш ніж три роки тому відбулася дуже цікава подія, яка має безпосередній стосунок до семиріччя центру, — народився наш син Вітусик.

Уляна Богданівна: Син полку. Чи, радше, центру. (Сміється). Ввечері обходить палати, "консультує" хворих. Від літа в нього улюблений професорський "обхід" — заходить до палати: "Так, хворий... Хворий не ходить, впав. Буде ходити!" І далі йде до наступної палати.

— **Чого ви вчитеся у своїх хворих?**

— Мудрості життєвої. Наші хворі — особливий контингент, це люди, які натерпілися в житті, і в більшості з них залишалася єдина думка: їх усюди обманюють, вони всім не довіряють. І тільки через тиждень, коли вони самі переконаються, яка тепла атмосфера панує в центрі, починають жартувати, почуватися вільніше.

— **Здається, з назвою центру ви не помилилися?**

— Ми довго думали над цим, хотіли, щоб назва була для нас дороговказом. І сьогодні мені дуже приємно, що ми не втратили аuru "Істини" — аuru доброчливості, людяності, домашнього затишку в колективі. Зараз колектив у нас настільки потужний, що поганих людей сам відсіює. Останні чотири роки я не втручаюся у ці справи — тільки підписую наказ. І як керівник постійно працюю над собою. Дещо ї мені довелося змінити в собі. Навчилася мовчати, коли потрібно, не приймати миттєвих рішень.

— **Якщо між нічними чергуваннями і роботою у вас випадає вільна хвилинка, чим ви любите займатися?**

— Це хвилини насолоди, коли сім'я збирається разом. Як правило, ми зникаємо з Києва на кілька днів, угосвіта вимикаючи мобільний телефон (інакше просто не зможемо вирватися із проблем, "зачепившись" за якусь, як завжди, невідкладну справу). І їдемо — на батьківщину Віктора Володимировича, в село Вінницької області, де на нас чекає глиняна хата з грубою, гарний садок, город. Коли потрапляю на природу, відчуваю свій вік і розумію, що зовсім ще молода, юна. Виходить, що йду попереду свого віку. Бо в 35 років отримати звання доктора наук, а з минулого року — посаду професора кафедри — це таки до чогось зобов'язує.

Сашко з мамою
в процесі лікування

Розмову вела Юлія КОСИНСЬКА

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ ЦЕНТРУ – НАУКОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ХХІ СТОЛІТТЯ

ЗАХИЩЕНО ПАТЕНТАМИ ДЕРЖПАТЕНТУ УКРАЇНИ

*Спосіб ультразвукової
діагностики стану судин
головного мозку.
Патент № 10262 А
від 19.07.95*

*Спосіб оцінки
регіональної
ангіоархітекτονіки.
Патент № 67707 А
від 31.12.03*

*Спосіб оцінки
сірошкального
скенованого зображення.
Патент № 67708 А
від 31.12.03*

*Спосіб оцінки порушень
мікроциркуляції в нормі
та при патології у людей
різного віку за допомогою
методу капіляроскопії.
Патент № 67709 А від 31.12.03*

*Спосіб лікування
судомного синдрому.
Патент № 67709 А
від 31.12.03*

*Спосіб використання
композицій лікарських
засобів для корекції
артеріовенозного
дисбалансу.
Патент № 72868 А
від 31.12.03*

*Спосіб нейрореабілітації
хворих на апалічний
синдром.
Патент № 71505 А
від 31.12.03*

*Прилад для реєстрації
капілярного кровотоку.
Патент № 22944
від 25.05.07*

УЧЕНА МЕДИКО-ТЕХНІЧНА РАДА ЦЕНТРУ "ІСТИНА"

Поєднання знань із різних галузей медицини, техніки, математики, механіки, гідрогемодинаміки, економіки та юриспруденції обох наукових керівників Центру — серйозний тандем для діагностично-лікувального напрямку та науково-технічного прогресу "Істини".

Наукова робота Центру ведеться у трьох напрямках:

- медико-біологічному,
- біофізичному,
- інженерно-технічному.

Пріоритетні напрями наукового пошуку

- Дослідження гемодинамічних процесів у людському організмі в нормі та при патологічних станах
- Математичне моделювання функцій живого організму
- Біоматематичні моделі гідродинамічних процесів
- Розроблення нових методик дослідження церебральної ангіоархітекτονіки
- Розроблення комплексних методик діагностики та індивідуального підходу в нейрореабілітації некурабельних станів: апалічний синдром, психоневрологічні захворювання
- Розроблення нових методів колоризації КТ-, МРТ-, МРА-, УЗД-зображень
- Дослідження процесів мікроциркуляції в органах і системах
- Гідрогемодинамічний ефект гірудотерапії

Учена рада "Істини" згуртувала в своїх лавах гідних представників української науки — медиків, біофізиків, математиків, кібернетиків, фізиків, інженерів, програмістів. Отож в "Істині" народжується істина.

Прокладати нову стежку в медицині — це нелегко

Справжні науковці завжди в пошуку

Ця доповідь становить безумовний інтерес для лікарів

Обговорення триває...

Цікаво почути думку колег

*Ars longa, vita brevis est. —
Наука вічна, життя коротке.
Гінпокрам*

КЛУБ ІМЕНІ МИКОЛИ АМОСОВА

*Учити тому, як жити без упевненості
й водночас не бути паралізованим
нерішучістю, — це завдання філософії
в сучасну добу.*

Бертран Рассел

Саме цей вислів був життєвим кредо видатного українського кардіохірурга, всесвітньо відомого вченого Миколи Михайловича Амосова, який у науковій та практичній діяльності вдало поєднував знання лікаря та кібернетика, ще в ті далекі часи намагався моделювати складні процеси, які відбуваються в живому організмі.

Ще за життя Миколи Амосова на ініціативу відомого українського вченого-кібернетика Бориса Миколайовича Малиновського сформувався неформальний гурток за інтересами, який об'єднував представників різних галузей знань на основі бажання пізнавати світ, турботи за майбутнє нашої держави, розвиток науки, суспільства, соціуму. Активну участь у роботі цього клубу брав і Микола Амосов.

Тут можна почути розповіді про нові напрями досліджень у різних наукових сферах, про цікаві подорожі, тут відбуваються зустрічі з політиками, вченими, дослідниками, митцями, одне слово, з непересічними особистостями.

Сьогодні цей клуб, членами якого є й сивочолі академіки, й молоді професори, по праву носить ім'я академіка Амосова. Головуючий, Борис Миколайович Малиновський — учасник Великої Вітчизняної війни — знаходить цікаві теми для обговорень та диспутів, запрошує на зустрічі відомих людей, провадить значну роботу, аби діяльність клубу охоплювала якомога більше сфер сучасного життя.

Наукові керівники "Істини" Віктор Новицький та Уляна Лущик — постійні й активні учасники засідань клубу Амосова.

*Яким буде наше майбутнє,
залежить не тільки від випадкового
поєднання подій, але й від активної,
цілеспрямованої діяльності людей,
котрі знають, що вони хочуть мати,
і знають, як цього можна досягти.*

А.П. Зільбер

*Керівник клубу Амосова
член-кореспондент НАН України
Б.М. Малиновський
на святкуванні Дня Перемоги*

НАУКОВО-МЕТОДИЧНА РОБОТА

Науковий приватний центр "Істина" від самого заснування заявив про свій статус наукової установи та постійно дотримується таких принципів її функціонування:

1. Власна клініко-технічна база для проведення наукових досліджень на засадах доказової медицини

2. Пріоритетні напрями досліджень:

- неінвазивні дослідження судинної системи організму та їх клінічна інтерпретація із застосуванням законів гідро- та гемодинаміки *in vivo*;
- розроблення сучасних підходів до індивідуальної нейрореабілітації тяжкохворих, а також їх соціальної та професійної адаптації;
- розроблення сучасних технологій і методологій діагностики судинного русла на макро- та мікрорівні;
- розроблення нових алгоритмів синергічного медикаментозного впливу на організм із контролем їхньої ефективності за допомогою новітньої медичної техніки та методологій;
- розроблення математичних моделей живого організму в нормі та при патології.

3. Утвердження сучасних підходів до медичної науки:

- дотримання принципу гуманності в дослідженнях;
- формування власного погляду на проблему крізь призму проведення експерименту на собі;
- подолання консерватизму в наукових поглядах стосовно класичних постулатів у медицині.

*Omnium profecto artium
medicina nobilissima est. —
З усіх наук медицина,
певна річ, найблагородніша.
Гіппократ*

4. Співпраця з науковими закладами та науково-виробничими об'єднаннями:

в Україні:

- Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут" (кафедра приладів та систем неруйнівного контролю, кафедра акустoeлектроніки);
- Інститут математики Національної академії наук України;
- Вінницький національний технічний університет;
- Український державний науково-дослідний інститут реабілітації інвалідів, м. Вінниця;
- Інститут кібернетики ім. В.М. Глушкова НАНУ, м. Київ;
- ЗАТ "Інженерне підприємство "Поток", м. Київ;

у СНД:

- науково-виробнича фірма "Біосс", РФ, м. Москва;
- ТОВ "Медичні комп'ютерні системи", РФ, м. Москва;
- ТОВ "Міцар", РФ, м. Санкт-Петербург;
- ТОВ "ДМС "Передові технології", РФ, м. Москва;

в Європі:

- Австрія, м. Відень, проф. Франц Герштенбрандт, почесний президент Європейської федерації неврологічних наук;
- Австрія, м. Відень, неврологічний центр клініки ім. Отто Вагнера, проф., д.мед.н. Гайнріх Біндер;
- Австрія, м. Відень, геріатричний центр, проф. Йоган Доніс;
- Австрія, м. Іннсбрук, Гохцирль, міжнародний спеціалізований центр для хворих на апалічний синдром, проф., д.мед.н. Леопольд Сальтуарі;
- Ізраїль, м. Рамат-Авів, тель-авівська університетська медична школа, проф. Амос Корчин;
- Німеччина, Берлін, проф., д.мед.н. Аксель Р. Пріз (генеральний секретар Європейського товариства з мікроциркуляції);
- Польща, Центрально- та Східноєвропейське товариство з інсульту, проф. Анна Чльонковська;
- Словаччина, м. Мартін, клініка анестезіології та інтенсивної медицини, проф. Беата Саньова;
- Словаччина, м. Рузомберок, Центральний військовий університетський госпіталь, проф. Даніель Бартко;
- Угорщина, м. Сегед, проф. Ласло Вечеї (генеральний секретар Європейської федерації неврологічних наук);
- Хорватія, м. Загреб, університетська клініка "Сорорес Мізерикордіє", проф. Віда Демарін;
- Чехія, м. Брно, Масариківський університет, перше неврологічне відділення, проф., д.мед.н. Іван Ректор;
- Швейцарія, м. Берн, Гемодинамічне товариство, проф. Рун Ааслід.

5. Створення наукової школи:

- навчання лікарів авторським методикам, які захищено правом інтелектуальної власності;
- навчання та практика студентів на базі наукового центру "Істина";
- підготовка та випуск методичних рекомендацій як медичного, так і технічного та юридичного профілю;
- науково-практичні семінари з нових напрямів діагностики живого організму;
- щоквартальні засідання дискусійного клубу з обговоренням найактуальніших проблем клінічної інтерпретації даних сучасних методів інструментальної діагностики за участі учнів д.мед.н. Луцик У.Б.

6. Практичне втілення інноваційних наукових розробок Центру: розроблення та промисловий випуск:

- 6.1. вітчизняного цифрового оптичного капіляроскопа "МікроПоток";
- 6.2. гемодинамічної лабораторії "МакроПоток";
- 6.3. нейродинамічної лабораторії;
- 6.4. метеолабораторії з ефектом зворотного зв'язку;
- 6.5. активне впровадження нового напрямку "Медичне право" як окремої галузі у вітчизняній юриспруденції.

7. Підготовка дисертаційних робіт із проблем:

- ангіоневрології;
- розладів мікроциркуляції при психоневрологічних та ендокринних захворюваннях;
- ангіоархітектоніки;
- епілепсії та судомних реакцій живих організмів;
- нейрореабілітації при тяжких психоневрологічних захворюваннях;
- фетоплацентарної недостатності;
- математичного моделювання перебудов живого організму.

*Disce, sed a doctis,
indoctos ipse doceto. —
Учись у тих, хто знає,
але хто не знає, — навчай сам.*

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ

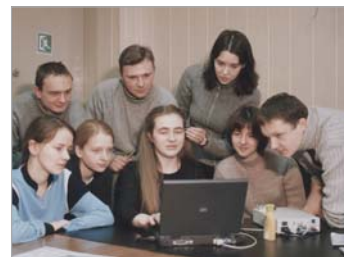
Клуб було засновано в "Істині" 2006 року як своєрідний інструмент проведення дискусій з актуальних проблем та за потреби мозкового штурму, а також поширення наукових знань. Це передбачає:

- відкритість для наукових дискусій;
- обмін досвідом та напрацюваннями;
- участь у наукових конференціях і конгресах в Україні, країнах СНД та Європі;
- обговорення результатів.

Проблематика

- УЗД судин головного мозку
- Капіляроскопія та шляхи оцінки прижиттєвої мікроциркуляції
- Нейрореабілітація в психоневрологічній практиці
- Гемодинаміка та гемодинамічні аспекти корекції судинної патології
- Парапсихологічні феномени в практиці психоневролога
- Електроенцефалографічні феномени в психоневрологічній практиці
- Медичне право: право лікаря чи право пацієнта?
- Загадкові феномени та цікаві випадки з практики учасників клубу

*Запрошуємо до участі в дискусійному клубі всіх тих науковців,
які мислять нестандартно, прагнуть самовдосконалення
та шукають спілкування з однодумцями.*

*Feci, quod potui,
faciant meliora potentes. —
Зробив, що міг, нехай хто може,
зробить краще.*